

AKO BY SI SA PREDSTAVILA AKO HEREČKA?

Ahojte, volám sa Viktória Sedláková. Som bábkoherečka, som členkou umeleckého súboru Bábkového divadla Košického kraja a vo voľnom čase sa tiež venujem dabingu, rozhlasu a realizácii vlastných bábkových predstavení na námet kníh.

AKÁ ROLA ALEBO PREDSTAVENIE ŤA NAJVIAC FORMOVALO?

Nemám konkrétnu rolu, ktorá by ma najviac formovala, pretože každá spolupráca s režisérom, výtvarníkom alebo hudobníkom ma istým spôsobom ovplyvňuje. Zakaždým sa naučím niečo nové alebo mi to prinesie iný „pohľad na vec“. Veľmi rada spoznávam nových i špiratívnych ľudí, ktorí sú pre mňa vzorom.

NA ČO SI POČAS SVOJEJ DOTERAJŠEJ HERECKEJ DRÁHY NAJVIAC HRDÁ?

Som hrdá a zároveň veľmi vdáčná, že som už počas štúdia na Vysokej škole múzických umení využila možnosť pracovnej stáže a získala nové skúsenosti a priateľstvá v Bábkovom divadle v L'ubl'ane v Slovinsku. Aj vďaka môjmu autorskému projektu pod pedagogickým vedením Kataríny Aulitiseovej som mala možnosť zúčastniť sa na bábkových festivaloch – Wroclaw, Bialystok alebo Maribor, kde bolo predstavenie ocenené detskou porotou. Takisto som hrdá, keď sa ako divadlo prezentujeme nielen na slovenských, ale aj zahraničných bábkových festivaloch, naposledy celkom úspešne na festivale SIPF v Šanghaji (2024). Moja herecká dráha je zatiaľ veľmi krátka, a preto som vdáčná za každú skúsenosť. Verím, že ešte prídu príležitosti, na ktoré budem hrdá.

ČO ŤA NA HERECTVE NAJVIAC BAVÍ ALEBO NAPÍŇA?

Na herectve ma najviac fascinuje jeho rôznorodosť. Reálny svet je obmedzený svojimi možnosťami, ale v bábkovom svete je možné všetko. Je to svet plný fantázie – svet materiálu, symbolu, objektu... Rada v ňom objavujem nové veci – o sebe aj o iných. Baví ma venovať sa vždy inej postave a vyjadriť sa nielen slovom, ale aj prostredníctvom bábkky. A najviac ma napíňa, ak si toto poznanie nemusím nechať len pre seba, ale môžem ho zdieľať s divákmi.

ČO SI MYSLÍŠ, ŽE DIVADLO DOKÁŽE POVEDAŤ ĽUDOM DNES?

Myslím si, že divadlo dokáže dokonale zrkadliť naše životy, a práve vďaka tejto sebareflexii sa človek môže zlepšovať a posúvať ďalej. Divadlo paradoxne ukazuje ľuďom pravdu, pripomína, že prežívanie všetkých emócií je v živote dôležité, že je v poriadku otvárať aj témy, o ktorých sa bežne nehovorí, a zároveň nám pripomína hodnoty, na ktorých skutočne záleží.

MÁŠ NEJAKÝ OSOBNÝ RITUÁL PRED PREDSTAVENÍM?

Pred predstavením sa okrem vonkajšej prípravy (obliekanie, česanie, líčenie) potrebujem hlavne vnútorne upokojiť a sústrediť sa na dané predstavenie. Pretože v súkromí viem byť poriadne uletená, spontánna a uponáhľaná.

KEBY SI NEBOLA HEREČKA, ČÍM BY SI BOLA?

Keby som nebola herečka, bola by som ilustrátorka detských kníh. Alebo určite niečo v spojení s výtvarným umením.

AKÁ JE TVOJA „SUPERSCHOPNOSŤ“ NA JAVISKU – ALEBO ČO TI ĽUDIA NAJČASTEJŠIE CHVÁLIA?

Neviem, či by som to nazvala superschopnosťou, ale väčšinou si ľudia všimnú moju energiu, zanietenosť a koncentráciu na daný výkon. Občas sa mi stáva, že mi po predstavení divák povie, že som si veľmi dobre zvolila povolanie, že mi to „pasuje“ a mám sa tomu venovať. To ma vždy povzbudí, pretože to, čo robím, ma nesmierne baví a svoju prácu vnímam nielen ako „prácu“, ale aj ako poslanie.

PREZRAĎ O SEBE NIEČO, ČO BY O TEBE DIVÁCI MOŽNO NEVEDELI, RESP. NEČAKALI.

Kto ma nepozná, tak určite nevie, že milujem mačky. Jednu mám aj doma, volá sa Frída. Zbožňujem sladkosti, rada cestujem, častokrát som rozlietaná „kade-tade“, ale viem si užiť aj čas doma s rodinou. Mám rada aktívny oddych, keď tvorím nové veci, šijem alebo trávim čas v záhrade – pri sadení kvetov, trhaní buriny, pri varení alebo pečení.